

langte, blive vedtagne, have vi altsaa en Finanslov med et Underskud paa næsten 11 Mill. Kr. Og det bliver vel meget værre endnu, thi naar vi se paa alle de Militærlove, som ere forelagte, der kræve en Gang for alle 42 Mill. Kr. og stille i Udsigt en aarlig Stigning paa Budgettet af 2—3 Mill. Kr., tror jeg nok, man har Ret til at sige, at den finansielle Stilling i Øjeblikket ser særdeles mørk ud, og jeg synes ikke, man kan rose sig af denne Finanslov, saaledes som den ærede Ordfører gjorde, jeg synes ikke, den i nogen Maade kan betegnes som et Udtryk for en sund og forsvarlig Finanspolitik.

Og der er ganske sikkert ingen Udsigt til Bedring. Vi maa jo huske paa, at vi i Øjeblikket leve i en stærk Nedgangsperiode, som mærkes rundt om i vort Erhvervsliv. Vor Industri er saa daarligt stillet i Øjeblikket, som den vel ikke har været tidligere; jeg tror neppe, nogen af os kan mindes, at den har været saa daarligt stillet, som den er i Øjeblikket. Og dette gælder ikke alene Industrien, men det gælder ogsaa en saa vigtig Næringsvej som Skibsfarten, og det gælder vore Skibsværfter. Den eneste Næringsvej, der nogenlunde klarer sig i Øjeblikket, er Landbruget, skønt det er vel langt fra saa gode Tider for Landbruget i Aar som i Fjor ved denne Tid eller for 2 Aar siden. Altsaa ogsaa denne store Næringsvej har sine store Vanskeligheder at kæmpe med i Øjeblikket. Og se vi ellers paa vort Pengevæsen, vore Banker, vore Sparekasser, ja, saa ere mange af dem rystede i deres Grundvold, og Befolkningen er ved at tabe Tilliden til dem. Jeg synes, at naar vi se paa alt dette, ser den finansielle Stilling her i Landet meget mørk og truende ud, og desværre synes der ikke at være Udsigt til Bedring.

Jeg kunde derfor have Lyst til at rette den Opfordring til den højtærede Finansminister, om han ikke vil benytte en Lejlighed som denne til at udtale sig om Statens finansielle Stilling. Jeg tror, det var noget, vi Rigsdagsmænd vilde sætte megen Pris paa at høre, og jeg tror ogsaa, at Befolkningen, Vælgerne ud over Landet vilde sætte megen Pris paa at høre Udtalelser netop fra den Mand, der staar med alle Traadene i sin Haand og sidder meget højere oppe end vi andre og har en ganske anderledes Oversigt over Tingene. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om den højtærede Finansminister vilde udtale sig om den finansielle Stilling, som ikke alene Staten, men hele vort Land for Øjeblikket

befinder sig i. Hvilke Udveje har egentlig Regeringen tænkt sig til at komme ud af alt dette? Ja, der er jo to Udveje, vi kunde tænke os. Den ene er den, at vi atter ligesom saa ofte tidligere maa ty til Udlandet og skaffe os Laan, den anden, at der kunde lægges nye Byrder paa Befolkningen i Form af nye Skatter; men begge Dele vilde jo være kedelige Udveje. Vi hørte jo, den Gang dette Finanslovforslag blev forelagt, den daværende Finansminister, den højtærede nuværende Konseilspræsident, udtale, at Danmarks Gæld til Udlandet var i meget stærk Stigning, i en foruroligende stærk Stigning, at vi skyldte, jeg tror, det var godt 620 Mill. Kr. til Udlandet, og at denne Gæld var stærkt voksende. Det vil med andre Ord sige, at vi ere i Færd med at pantsætte vort Land til Udlandet og gøre os stærkt afhængige af Pengemænd i Udlandet. Men, som sagt, jeg vilde sætte megen Pris paa, at den højtærede Finansminister vilde udtale sig om hele den finansielle Stilling, vi sidde i, og som jeg synes ser meget mørk og truende ud.

Naar jeg skal udtale mig om den foreliggende Finanslov, kan jeg ikke gøre det i saa rosende Toner som den ærede Ordfører. Jeg synes, den er et Misfoster af en Finanslov. Den har en Indtægt af 93,4 Mill. Kr. Det maa dog, synes jeg, kaldes en meget betydelig Indtægt, og man skulde synes, at naar Staten raader over saa store Indtægter, vilde det ogsaa være muligt at skaffe Balance, og at det vilde ikke være nødvendigt at faa en Finanslov med saa stort et Underskud som den foreliggende.

Vi vide jo naturligvis alle, hvad det er, der tærer og tynger mest. Det er Militærvæsenet. Jeg skal her nævne, at til vort Militærvæsen vil der paa denne Finanslov blive bevilget til Krigsministeriet et Beløb paa 13 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og til Marine ministeriet et Beløb paa 6,3 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at det er 19,8 Mill. Kr., der bevilges til Militærvæsenet paa §§ 22 og 23 og de tilsvarende Afsnit af § 26. Men vi vide jo alle, at dette slet ikke betegner den Sum, som virkelig skal bruges. Hertil maa nemlig lægges de Militærudgifter, der findes spredte rundt om paa næsten hele Finansloven, særlig Militærudgifterne under Indenrigsministeriet, under Justitsministeriet og paa Pensionsloven, § 16, de store militære Pensioner. Naar alt dette tages med, ville vi komme op paa et meget stort Beløb, og hertil maa jo saa endvidere lægges de Militærudgifter, som findes paa Tillægsbevillingsloven.